

SECTORUL PRIVAT, CHEIA REFORMĂRII SECTORULUI PUBLIC

Carmen Valentina RĂDULESCU¹,
Dumitru Alexandru BODISLAV²,
Florina BRAN³

Abstract

This research paper represents a general overview of the public sector in the idea of reforming it by using the private sector's key performance tasks. We discuss international politics as de-bordering economies and creating equilibrium by using NGO's as policy generators.

Key words: public sector, NGOs

JEL CLASSIFICATION: H83, L31

1. INTRODUCERE

Construirea înțelegerii privind motivul pentru care anumite organisme din sectorul public aleg să se angajeze în promovarea unui "mediu favorabil" solicită o evaluare a factorilor pozitivi ai angajamentului și a constrângerilor în implicarea mai largă sau mai profundă. Una dintre limitările acestei analize la nivel mondial a inițiativelor sectorului public este că nu ne-a permis să dezvoltăm o listă cuprinzătoare de drivere care iau în considerare „contextul public” național sau local pentru inițiativele individuale.

2. POLITICA INTERNAȚIONALĂ – CHEIA ACTUALIZĂRII RELAȚIILOR INTERSTATALE

Procesele politice internaționale, cum ar fi procesul/certificarea Kimberley privind diamantele de conflict, au potențialul de a conduce angajamentul sectorului public să creeze un mediu favorabil afacerilor publice. Cooperarea interguvernamentală la nivel regional poate, de asemenea, să confere înțelegerea sectorului public cu privire la implicațiile agendei publice prin reunirea diferitelor guverne în locații în care unul sau mai mulți participanți s-au implicat deja pe ordinea de zi. Mecanismul de dezvoltare curată al Protocolului de la Kyoto parte din convenția-cadru privind schimbările climatice are, de asemenea, potențialul de a conduce angajamentul sectorului public în promovarea afacerilor "pro-publice".

În altă parte, procesele politice interguvernamentale nu și-au realizat încă potențialul de a conduce angajamentul sectorului public. De exemplu, se pare că până în prezent nu a existat prea mult sau deloc angajamentul sectorului public din țările în curs de dezvoltare în plângerile adresate punctelor de contact naționale în conformitate cu orientările OECD privind întreprinderile multinaționale.

Organismele din sectorul public recunosc potențialul agendei publice de a deschide noi oportunități de acces pe piață pentru exportul de bunuri și servicii produse în mod durabil și de a combate excluderea potențială de pe piețele existente, deoarece cerințele sectorului public sunt introduse.

Răspunsurile din sectorul public includ consolidarea capacităților producătorilor autohtoni pentru a le permite să respecte standardele publice și angajarea în inițiativele de stabilire a standardelor din sectorul public pentru a se asigura că nu creează bariere nelocale pe piața accesului pe piață.

Cu toate acestea, am găsit puține dovezi de implicare a guvernelor din țări în curs de dezvoltare, acestea fiind implicate în procesele de a dezvolta standarde aplicate la nivel

¹ Conf. univ. Dr, Academia de Studii Economice din București, Piața Romană nr. 6, tel. +40213191900, www.ase.ro, e-mail: cv_radulescu@yahoo.com

² Conf. univ. Dr, Academia de Studii Economice din București, Piața Romană nr. 6, tel. +40213191900, www.ase.ro, e-mail: alexandru.bodislav@yahoo.com

³ Prof. univ. Dr, Academia de Studii Economice din București, Piața Romană nr. 6, tel. +40213191900, www.ase.ro, e-mail: florinabran@yahoo.com

internațional din sectorul public în mod voluntar, exceptând organismele mainstream, cum ar fi Organizația Internațională de Standardizare (ISO). Problemele legate de capacitatea țărilor în curs de dezvoltare de a se angaja în activități de stabilire a standardelor, cum ar fi cele ale ISO și ale organelor membre de standardizare, sunt abordate printr-o serie de inițiative. Spre deosebire de statutul relativ bine definit al promovării comerțului ca motor al activităților afacerilor publice, există doar dovezi anecdotice care confirmă o legătură directă între politicile sectorului public și competitivitatea economică mai largă, în special în atragerea investițiilor străine directe.

Agenda publică dă naștere unor noi solicitări sectorului public de a menține "condiții de concurență echitabile" a standardelor minime de mediu și social, alături de cadrele juridice utilizate pentru protejarea tranzacțiilor comerciale și concurența loială. Fără un risc credibil de sancțiuni pentru nerespectarea – fie prin presiunea societății civile, fie prin acțiunile de respectare a normelor de către agențiile publice – standardele minime obligatorii nu pot crea condiții de concurență echitabile care să permită pieței să recompenseze standarde mai înalte și inovare. Introducerea unor coduri de conduită voluntare a muncii poate să fi dat un nou impuls inspectoratelor din sectorul public în unele cazuri. Lipsa capacității de a aplica standardele minime prin metode tradiționale de "comandă și control" poate, de asemenea, să determine organismele din sectorul public să experimenteze abordări de management cooperativ în atingerea obiectivelor de mediu și, la rândul lor, să genereze critici din partea societății civile.

Unele dintre potențialele motoare ale implicării sectorului public în țările în curs de dezvoltare par să fi fost neexploatate până în prezent. De exemplu, experiența din sectorul public de implicare a actorilor din sectorul privat în elaborarea strategiilor naționale de dezvoltare durabilă sau de reducere a sărăciei este relativ limitată în afara țărilor dezvoltate. Angajarea angajaților în procesele de politici naționale poate, de asemenea, să favorizeze alinierea dintre strategiile sectorului public la nivelul unităților de afaceri și urmărirea obiectivelor generale de politică publică.

3. SECTORUL NON-GUVERNAMENTAL, MOTORUL REFORMĂRII SECTORULUI PUBLIC?

Inițiativele bazate pe parteneriate, conduse de organismele din sectorul public - fie guvernele naționale sau administrația locală – sunt de multe ori resurse intensive. Multe dintre inițiativele non-OECD evidențiate în analiza noastră generală a inițiativelor din sectorul public sunt asociate cu intervențiile donatorilor. O altă constrângere constă în faptul că parteneriatul necesită o contribuție semnificativă din partea unor secțiuni cheie ale societății, cum ar fi ONG-urile, sindicatele sau organizațiile comunitare, alături de contribuția din sectorul public. Într-adevăr, presiunea societății civile sau a forței de muncă este adesea un factor-cheie pentru acțiunile guvernamentale. Cu toate acestea, în multe țări cu venit mediu și scăzut, vocile societății civile sunt slabe, iar barierele semnificative pentru organizarea lucrătorilor rămân în întreaga lume. Sprijin pentru consolidarea capacităților în cadrul societății civile, alături de sprijinirea drepturilor fundamentale ale lucrătorilor, cum ar fi libertatea de asociere poate fi, prin urmare, un rol crucial în sectorul public.

Intervenția din sectorul public pentru a stimula cererea consumatorilor de bunuri și servicii produse în mod durabil sau etic sau pentru a facilita diferențierea pro-publică a consumatorilor, de exemplu, prin intermediul sistemelor de etichetare a produselor, se bazează pe opțiunile de cumpărare ale unei minorități semnificative de consumatori informați și interesați. Programele guvernamentale de promovare a acestei decizii sunt numeroase în economiile cu venituri mari, dar mai puțin frecvente în țările în curs de dezvoltare. Chiar și în țările cu venituri medii care au potențialul de a dezvolta pe piața internă substanțiale piețe de consum "ecologice" sau "etice", experiența până în prezent este limitată, iar poveștile de succes ale sectorului public sunt greu de trecut.

Dacă agențiile din țările în curs de dezvoltare sunt capabile să surprindă efectiv beneficiile potențiale ale dezvoltării durabile și ale reducerii sărăciei din agenda publică, accesul la informații personalizate cu privire la factorii generali ai agendei, actorii-cheie și punctele efective de presiune este de neprețuit. De exemplu, guvernele încep să ia în considerare relevanța unor abordări voluntare specifice pentru prioritățile de dezvoltare economică națională. Cu toate acestea, deciziile

de politică eficiente pot fi luate numai dacă organismele din sectorul public au acces la informații privind eficiența sistemelor voluntare în ceea ce privește creșterea performanțelor întreprinderilor și accesul pe piață.

Inițiative de sprijin pot include evaluări ale impactului specific al fiecărei țări prin cerințele de interes public legate de afaceri impuse prin contracte de furnizare de bunuri și servicii, precum și locul de muncă pentru a consolida integrarea temelor publice legate în dezvoltarea întreprinderilor de export și de promovare a investițiilor. Activitățile de conștientizare a agendei publice ar trebui să fie sensibilă la importanța socială și economică deosebită a întreprinderilor mici, mijlocii și microîntreprinderilor (IMM-uri) în multe țări în curs de dezvoltare, vulnerabilitatea lor în fața unor cerințe din sectorul public și prioritatea politică pentru un număr de guverne ale țărilor în curs de dezvoltare care sprijină dezvoltarea IMM-urilor.

Guvernele țărilor în curs de dezvoltare nu sunt deseori reprezentate în elaborarea politicilor și standardelor relevante pentru afacerile publice formulate sau promovate de organisme interguvernamentale, cum ar fi Uniunea Europeană sau organizații precum ISO. Agenda publică până în prezent a fost în mare măsură formată de corporații multinaționale, consumatori, investitori și guverne din țările industriale. Părțile interesate din țările în curs de dezvoltare au fost adesea componente ale inițiativelor din sectorul public, mai degrabă decât participanții activi care modelează termenii de bază ai dezbaterii. Acest lucru se reflectă în special în implicarea limitată a țărilor în curs de dezvoltare prin sectorul public autohton în activitățile de stabilire a standardelor legate de public, ceea ce generează potențialul pentru tensiunile legate de comerț și acuzațiile de "neocolonialism privatizat".

Inițiative specifice pentru a spori nevoie de investiții pro-publice să fie însoțită de o acțiune pentru a construi caracteristicile de bază ale guvernantei de locații atractive pentru investiții, inclusive a independenței față de corupție, administrarea eficientă și optimă a sistemelor fiscale, certitudinea de reglementare, precum și un sistem judiciar eficient. Omologii la aceste caracteristici de bază care reflectă preocupările de bază ale agendei publice includ asigurarea drepturilor de participare a publicului și accesul la informații și accesul efectiv la justiție.

Reglementarea excesivă sau incertitudinea de reglementare poate descuraja investițiile publice și dezvoltarea întreprinderilor, dar capacitatea companiilor de a cele mai bune practici ajută să se distingă pe piață fiind în parte dependentă de un set de standarde minime de mediu și sociale aplicate în mod constant. Intervențiile care contribuie la consolidarea normelor de bază ale guvernării de mediu și sociale și punerea în aplicare a acestora, inclusiv prin respectarea drepturilor omului, poate fi înțeleasă confortabil ca fiind afacerile publice care le permit inițiative. Activitatea în acest domeniu ar trebui să țină seama de potențialul de a valorifica stimulentele relevante la nivel local pentru conformitate, inclusiv de la egal la egal sau presiunea societății civile la nivel național sau local. Sprijinul pentru activitățile pro sector public ar putea beneficia, de asemenea, de o mai mare înțelegere empirică privind legăturile dintre punerea în aplicare e a liniei de bază a comportamentului corporativ și activitățile existente în afacerile publice ale companiilor investitorilor.

4. CONCLUZII

În cazul în care organismele din sectorul public în țările în curs de dezvoltare sunt înclinate spre a valorifica agenda publică la îndeplinirea obiectivelor politicii naționale, regionale sau locale, atunci vor fi necesare eforturi mai mari pentru a depăși lipsa actuală de implicare a sectorului privat în procesele de politică cheie. Aceasta include cadre strategice generale, cum ar fi strategiile naționale de dezvoltare durabilă și a strategiilor de reducere a sărăciei, dar, de asemenea, se extinde la alte domenii în care realizarea obiectivelor politicii publice naționale ar putea fi consolidată prin implicarea sectorului privat, cum ar fi educația. Resurse relevante pot include toolkit-uri cu specific regional sau sectorial privind participarea sectorului privat în procesele de politici publice, stabilirea de forumuri pentru a reuni agențiile care au în execuție cheltuielile publice cu companiile care iau în considerare și realizarea activităților de dezvoltare comunitară și eforturile de a construi structuri pentru înțelegerea punctelor forte și competențelor de bază ale sectorului public și finanțarea sectorului privat, cheltuielile, precum și activități de dezvoltare a capacităților.

Organismele din sectorul public trebuie, de asemenea, să fie conștiente de potențialul de promovare a politicilor publice, care reprezintă pragul de susținere a priorităților politicii naționale. De exemplu, pot exista oportunități de a integra programe de afaceri în strategiile naționale de eradicare a sărăciei. Întreprinderile ar putea beneficia de consiliere cu privire la modul lor de a desfășura activități de țară specifice și ar putea fi aliniate cu strategiile naționale de dezvoltare. Dezvoltarea serviciilor de consultanță din sectorul public în aceste domenii poate necesita un sprijin extern, procedură de preferat.

În cele din urmă sprijin ar putea fi acordat pentru organismele din sectorul public utilizate să dezvolte structuri în care să evalueze prioritățile locale sau naționale. Acestea ar putea constitui o hartă cu drivere și constrângeri existente în contextul local, în scopul de a defini modurile adecvate de intervenție în cadrul unei strategii globale. Constrângerile de capacitate nu ar trebui să fie subestimate, în special având în vedere implicațiile bazate pe resurse ale multora dintre exemplele evidențiate.

BIBLIOGRAFIE:

1. Sevón, G. (1996). Organizational Imitation and Identity Transformation. în Czarniawska, B., Sevón, G. *Translating Organizational Change*. Berlin: de Gruyter, pp. 49 – 68.
2. Shapovalova, I.M. (2014). The impact of trade policies on the logistics of the foreign trade activity. Proceedings of the International Scientific and Practical Conference; St Petersburg: St Petersburg State University of Economics Publishing House. pp. 215–217.
3. Shapovalova, I.M. (2016). Logistical support of interstate trade and economic cooperation, *Indian Journal of Science and Technology*, vol. 9, nr. 14, pp. 1-8.
4. Shcherbakov, V.V. (2009). Fundamentals of Logistics. Teaching guide. St. Petersburg: Piter.
5. Shemyatnikov, V.G. (2003). European integration. Teaching guide. Moscow: International Relations.
6. Shuvalov, Y., Nikolayeva, I.P. (2013). The Backbone role of Russia in Eurasia as the core strategy of the state-building. Expert Union.
7. Shuvalov, Y., Tarazevich, S.A., Chernykh, A.N., Posadskiy, A.V., Shirayayev, M.N., Kustov, M.A. (2013). On the Eurasian integration principles and priorities. Expert Union.
8. Simon, H. (1946). The Proverbs of Administration. *Public Administration Review*, nr. 6, pp. 53-67.
9. Simon, H. (1948). *Administrative Behavior*. New York: Free Press.
10. Simon, H., Smithburg, D., Thompson, V. (1991). *Public Administration*. New Brunswick: Transaction Publishers.
11. Simonin, B. (1999). Ambiguity and the process of knowledge transfer in strategic alliances. *Strategic Management Journal*, nr. 20, pp. 595-623.
12. Skurko, Y. (2004). Global and regional trade and economic integration. Effectiveness of legal regulation. St. Petersburg: Aslanov Law Centre Publishing House.
13. Slaughter, A. (2004). *A New World Order*. Princeton, New Jersey: Princeton University Press.
14. Soros, G. (2002). *On Globalization*. New York: Public Affairs.
15. Stainer, A., Stainer, L. (2000). Performance in public services: a total productivity approach, *International Journal of Business Performance Management*, Vol. 2, nr. 4, pp. 263-275.
16. Stewart, J., Walsch, K. (1992). Change in the Management of Public Services. *Public Administration*. Nr. 70, pp. 499-518.
17. Stiglitz, J. (1987). Learning to learn, localized learning, and technological progress, in Gupta, P., Stoneman, P. *Economic Policy and Technological Performance*. Cambridge, MA: Cambridge University Press.